

delse af samtlige Kursus, forekommer det mig, at naar man paa Højskoleloven har bevilget et Beløb af indtil 8,000 Kr. aarlig, er det lovlig meget, at der ogsaa anvendes et Beløb af ca. 4,000 Kr. for at administrere de 92,000 — nu 100,000 — Kr., der anvendes til Kursus i det hele taget. Jeg vil derfor give Finansudvalget Anvisning paa, hvad jeg maaske ikke behøver, da jeg antager, at Finansudvalget har sin Opmærksomhed henvendt ogsaa derpaa, at der altsaa er Midler til Stede, saa at man uden at forhøje Budgettet, kan skaffe en passende Løn til den Mand, hvem Ledelsen af de 1-aarige Kursus nu er betroet.

Angaaende Spørgsmaalet om Uddannelse af Vinterlærere skal jeg kortelig udtale, at jeg er en bestemt Modstander af, at man nu strider til Oprettelse af flere Statsinstitutioner. Nu synes jeg, oprigtig talt, at vi have Statsinstitutioner nok til Uddannelse af Lærere og Lærerinder, lad os nu sige stop! Vi have ved Siden af de statsunderstøttede og statsledeede Seminarier, baade Forfokoleseminarier og de almindelige Seminarier, en Række Privatseminarier, der understøttes af Staten. Nu forekommer det mig ikke, at der er Anledning til at lave et nyt Statsseminarium for Vinterlærere i Vestjylland. Da Udviklingen er gaaet saa voldsomt i Eshjærg, som jo ogsaa ligger paa Vestkanten af Jylland, kunde det jo tænkes, at en større Udvikling kunde finde Sted i det øvrige Vestjylland, og det maa dog nærmest betragtes som et Tidsspørgsmaal, hvor længe den Ordning, man nu har haft i en Række af Aar med Vinterlærere, vil gaa. Men i hvert Fald, hvor langt eller hvor kort, det end skal være, at man bibeholder Vinterlærerne, forekommer det mig dog, at den allersimpleste Vej er at lade disse søge den private Uddannelse, som man hidtil har søgt og kunnet faa paa fyldestgørende Maade, og vil saa Staten give en lille Understøttelse til enkelte af disse private Anstalter, lad den saa gøre det; men lad det saa faa en Ende, thi Statskassen bliver snart det Nadsel, hvori alle Kræve ville haffe. Det gaar dog ikke an, at vi hængte alt muligt over paa Statskassen, det maa dog en Gang have sin Grænse. Med Henhyn til den Anke, som det ærede Medlem fra Svendborg (P. Jørgensen) gjorde gældende, angaaende Udgifterne til Forstanderboligerne ved Seminarierne, er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Det er altfor store Summer, der foreslaas anvendte til disse Boliger. Lad os ikke glemme, at Seminarieforstanderne skulle bo ude paa Landet, og der bygger man adskillig billigere

end i de større Byer. For øvrigt tror jeg slet ikke, det er rigtigt, at den Mand, der skal gaa i Spidsen for Uddannelsen af de vordende Lærere, etableres alt for flot. En Vejlighed paa 10—12 Børelser vil koste ham Udgifter til Møblement, til at opføre sig standsmæssigt, der let kunne overstride rimelige Grænser. Lad os blive paa det jævne ogsaa med Uddannelsen af vore Lærere. Jeg tror ikke, at Lærerne have godt af at se altfor megen Lüksus hos de Mænd, der skalde være deres Vejledere og uddanne dem til deres vigtige Kald. Lad os blive mere paa det jævne, lad os indrette mere almindelige Boliger, der ere bekvemme og hyggelige, men ikke luksuøse, i det Djemed, hvorom her er Tale. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Buff: Naar jeg har bedt om Ordet, er det blot for at sige et Par Ord angaaende Endringsforslaget Nr. 105, hvor jeg hører til det Mindretal i Finansudvalget, som mener, ikke at kunne bevilge 35,000 Kr. til Udvidelse af Kirken i Eshjærg. Jeg vil først sige til det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Paulin), at han gør Folketinget og Finansudvalget storlig Uret — jeg føler mig dog overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil gøre os Uret, — naar han ligesom antyhede, at vi vare farrige over for Bevillinger til Kirker. Jeg vil blot opfordre det ærede Medlem til at gennemgaa de sidste 10 Aars Statsregnskaber og se, hvad vi i de senere Aar have udgivet til Opførelse af Kirker. Hvis det ærede Medlem gør sig denne Ulejlighed, tror jeg, at han aldrig nogen Sinde vil bestyde os for, at vi, som sædvanlig, ere farrige. Men vor fælles Ordfører, det ærede Medlem fra Ringløbing (S. C. Christensen), vil maaske give ham yderligere Svar paa dette. Det er efter min Mening fuldstændig urigtigt at bestyde os for at være farrige over for Bevillinger til Kirker, tværtimod. Naar jeg ikke har kunnet være med til at anbefale det høje Ting at stemme for denne Udvidelse af Eshjærg Kirke, er det ingenlunde for at skade Eshjærg. Det ærede Medlem for Eshjærg (Bluhme) maa virkelig forlade os, at vi ikke altid kunne være med, hver Gang der er Tale om en Bevilling til Eshjærg, men derfor hade og afstyt vi ikke Eshjærg eller ville gøre den Fortræd, aldeles ikke. Det er heller ikke af antikirnelige Grunde, at vi ikke ville være med til denne Udvidelse, saa det ærede Medlem fra Bonsild (Paulin) kan være meget rolig. Jeg tror derimod, at den er økonomisk, finansielt fuldstændig urigtig. Jeg kan for det første for mit Vedkommende ikke forstaa den Tale om, at